

ذکر و آرامش بدن در حال ذکر رکوع

۲. ذکر:

۱. ذکر واجب در رکوع عبارت است از یک بار گفتن «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» یا سه بار گفتن «سُبْحَانَ اللَّهِ» و اگر به جای آن، ذکر دیگری از قبیل «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و «اللَّهُ أَكْبَرُ» و مانند آن (غیر از ذکر مخصوص سجده) را به همان مقدار بگوید نیز کافی است.

۲. اگر ذکرهای رکوع و سجده را به جای یکدیگر بگوید، در صورتی که سهوی باشد اشکال ندارد، همچنین است اگر عمدی باشد و به قصد مطلق ذکر خداوند «عزوجل» بگوید، ولی ذکر مخصوص آن را نیز باید بگوید.

۳. آرامش بدن در حال گفتن ذکر رکوع:

۱. در رکوع هنگامی که ذکر واجب را می گوید، باید بدن آرام باشد، بلکه حتی در هنگامی که اذکاری را به قصد استحباب آن در رکوع می گوید، مانند تکرار «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» و امثال آن، احتیاط واجب آن است که بدن را آرام نگهدارد.

۲. اگر در حالی که ذکر واجب رکوع را می گوید، بدن او بی اختیار حرکت کند و حال طمأنینه ی واجب را بر هم بزند، باید پس از آرام گرفتن بدن، ذکر واجب را دوباره بگوید.

۳. کسی که می داند طمأنینه در حال ذکر رکوع واجب است:

الف. اگر پیش از رسیدن به حد رکوع و آرام گرفتن بدن، ذکر رکوع را شروع کند
- عمداً باشد: نمازش باطل است.
- سهواً باشد: باید پس از رسیدن به حد رکوع و آرام گرفتن بدن، ذکر واجب را دوباره بگوید.

ب. اگر پیش از تمام شدن ذکر واجب سر از رکوع بردارد
۱. عمداً باشد: نمازش باطل است.

۲. سهواً باشد:

- اگر پیش از خارج شدن از حد رکوع متوجه شود که ذکر را تمام نکرده: باید در همان حال آرام بگیرد و ذکر رکوع را بگوید.
- اگر پس از خارج شدن از حد رکوع متوجه شود که ذکر را تمام نکرده: نمازش صحیح است.

۴. کسی که به خاطر بیماری و امثال آن نمی تواند به اندازه ی گفتن سه «سُبْحَانَ اللَّهِ» در حال رکوع بماند، کافی است که یک مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ» بگوید، و اگر فقط یک لحظه می تواند در حال رکوع باشد احتیاط واجب آن است که ذکر را در همان لحظه شروع کند و در حال سر برداشتن تمام کند.